సినిమాలోకం

కొలను వెంకట దుర్గాప్రసాద్

'నేనో సినిమా తీయదల్చుకున్నానోయ్!' కుర్చీలో కులాసాగా కూర్చుని అన్నాడు శేషగిరి.

'సిన్మా తీయడమంటే పెట్టెలోంచి సిగరెట్ తీయడం లాంటిది కాదు. అయినా నీ దగ్గర డబ్బేదిరా?' వెకిలిగా నవ్వేడు వెంకటేశం.

'పది లక్షలున్నాయ్!' శేషగిరి అన్నాడు—వేంకటేశం మూర్ఛ సన్నివేశం ఎదురు చూమ్తా.

వెంకటేశం అల్లాంటిదేమి చేయలేదు. పైగా 'ఏడిశావ్! నిన్ననేగా నా దగ్గర పది పైసలు అప్పుచ్చుకున్నావ్?' అన్నాడు.

'చిల్లర లేదని పుచ్చుకున్నానోయ్!'

'ఓహో!...అలా ఎంతకాలం అందరి దగ్గర తీసుకుందామనీ?'

'వందవనీ...పెద్ద నోటు యిచ్చేస్తా!'

'ఏమిటీ? ప్రామిసరీ నోటా? చాల్లేగాని ఇక్కడ్నుంచి వెళ్ళరా!...నన్ను ఏకాంతంగా వుండనీ, మంచి కథోటి రాస్తున్నాను.'

'కథే రాసి నాకివ్వు!...బాగుంటే దాన్ని సిన్మా తీస్తాను.'

'ఏంరోయ్! నా కథ సిన్మాతీసి దాని ప్రాణం తీస్తావా? వీల్లేదు. వల్లకాదు. నేను రాయబోయేది ఓ ప్రేమ కావ్యం. ఇటీజే గ్రేట్ ఎ........అయినా నా కథ గురించి నీకు చెప్పడవెందుకు సాహిత్య పిపాస లేనివాడికి...'

'నా దగ్గర డబ్బు లేదనేగా నీ అనుమానం?' శేషగిరి గంభీరంగా అన్నాడు సిగరెట్టొకటి తీసి ముట్టించి.

'లేదు. నీ దగ్గర డబ్బు లేదు...వుంటే ఓ పది రూపాయలు చూపించు చాలు!' నమ్మకంలేక అన్నాడు.

శేషగిరి వెంటనే వది రూపాయల నోటొకటి తీసి వెంకటేశానికి క్లోజప్‌లో చూపించాడు.

కళ్ళు మిటమిట లాడించేడు వెంకటేశం.

'ఒరేయ్! ఎక్కడిదిరా నీకీ పది రూపాయలు? నాకు ఆ రూపాయల అరవైరెండు పైసలివ్వాలి...ఇచ్చే యిప్పుడు.'

'పది రూపాయలు చూస్తేనే కళ్ళు తేలేశావే? వంద రూపాయలు చూపిస్తే చచ్చేట్టున్నావ్! అసలు సంగతి చెప్తా విను. మా మావయ్యకి సినిమా పిచ్చి ఎక్కువ. ఓ సినిమా తీసి చచ్చిపోవాలనుందిరా అన్నాడు మొన్న జబ్బులో మంచం

మీంచి లేవలేక. ఆయన్ని చూస్తే జాలేసింది. నీకెందుకు మావయ్యా... బ్రహ్మాండమైన సినిమా తీసిపారేస్తాను...నువ్వు నిశ్చింతగా వుండు...ధైర్యం తెచ్చుకో అని చెప్పాను. ఆయన బోల్డు సంతోషించాడు. నల్లధనం తాలుకు బీరువా తాళాలిచ్చి 'తీయ్! బ్రహ్మాండమైన చిత్రరాజం త్వరగా తీయ్. తీసేలోపు నే చచ్చిపోతే నా ఫోటోకి అత్తయ్య పూజ చేస్తున్నట్టు ఓ షాటు తీసి టైటిల్సుకి ముందు వెయ్యి. మరి అత్తయ్య నా ఫోటోకి పూజ చేయడానికి ఒప్పుకుంటుందో లేదో...ఎలాగైనా ఒప్పించే భారం కూడా నీదే.' అన్నారు—ఆనంద భాష్పాలు రాలుస్తూ.

వేంకటేశం గభాల్న శేషగిరి గడ్డం పుచ్చుకున్నాడు. 'ఒరే ఒరే! నిన్ను అపార్థం చేసుకున్నాను, నన్ను మన్నించరా! నా కథ సినిమా తీయవూ! ప్లీజ్! నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు తీయ్. నే కాదన్ను. నాబాబుకదూ! నా బుజ్జి కదూ!

'నేను అవేంకాదుగాని ముందు నా మీంచిలే! నే చెప్పినట్టు విను.'

'చెప్పరా చెప్పు! ఈ క్షణంనుంచి నీయీ స్నేహితుడు ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాడు,' వినయంగా నిల్చున్నాడు వేంకటేశం.

'కథ పూర్తిచేయ్ ప్రస్తుతానికి'

వెంటనే వేంకటేశం కథమీద కూర్చున్నాడు. మధ్యలో కథ రాయడం ఆపి 'మరి మన సిన్మాలో హీరో ఎవ్వరా? అభినవ రాజా? మన్మధరావా? అడిగాను.

'తర్వాత ఆలోచిద్దాం'

'అలా బాగోదురా. హీరో ఎవరో ముందే నిర్ణయించుకుంటే, కథ రాయడం బోల్డు సులభం—నీకు తెలీదుగాబోలు'

'ఎవరైనా కొత్త వాళ్లని తీసుకుందాం'...

'రేయ్ రేయ్! నేను హీరోగా వుంటారా...నేను కొత్త వాణ్నే కదమ్మా!' బ్రతిమలాడాడు వేంకటేశం

'అప్పు మవే అయితే ఆరోగ్యం చెడుతుంది, సిన్మా చెడుతుంది. ముందు కథ రాయి' విసుగ్గా అన్నాడు శేషగిరి.

'ఒరీ! అప్పుడే ప్రొడ్యూసర్ దర్జా వచ్చిందే!' అని ఇక మాట్లాడ్డం మానేసి, కథ కంటిన్యూచేసి పూర్తిచేశాడు పది నిముషాల్లో.

'అప్పుడే పూర్తిచేశావుటా! మరి, స్నాయిడ్ వేసినంత సేపుకూడా వుండదా సినిమా?' పిలియినంత ఆశ్చర్యపోయాడు శేషగిరి.

'మరేవిటనుకున్నావ్? నీ మాటలెంతో నన్ను ఉత్సాహపరచడం మూలాన ఒకే ఊపులో రాసేసాను.

'ఇదేం కథరా బాబూ! ఒక పేజీయేనా?'

'సిన్మా కథ ఎంతుంటుందీ? పాటల పుస్తకంలో ఇంత కథేగా వుండేది.'

'ఓహో...అదా!' అని 'మరిమాటలెవరు రాస్తార్రోయ్' నీ బాబా?!' కోపగించుకున్నాడు.

'మాటలేక్కడవుంది, తర్వాత రాసుకోవచ్చు. ముందు నటీనటుల్ని ఎన్నుకొని వాళ్లకి ఈ కథచెప్తే మాటలు ఎలా రాయాలో వాళ్లే చెప్తార్ట. పెద్ద పెద్ద డైలాగులుంటే వాళ్లకి నోరుతిరగదట.'

'కానీ మనం కొత్తవాళ్లతో తీస్తున్నాం కదోయ్! కొత్తవాళ్లయితే ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తారు, సముద్రంలో దూకమన్నా దూకుతారు'

'హీరోయినూకూడా కొత్త మొఖమేనా?'

'అంతేగా మరి' నోరూరగా అన్నాడు.

'మా వీధిలో సుబ్బుల్ని నీ వెరుగుదువుగా? డాన్సు నేర్చుకొంటోందిరా. సిన్మా పాటలు, ఆటలు క్షుణ్ణంగా వచ్చుట... కళ్లు భలే తిప్పుతుందిరోయ్!'

'కళ్లు తిప్పితే సరిపోయిందేవిటీ? ఒళ్ళు కూడా తిప్పాలి...అప్పుడే సిన్మా హీరోయిన్ అనిపించుకుంటుంది.

'అయితే ఆమ్మాయికది వచ్చో లేదో కనుక్కుంటా!'

'వెర్రిమొహం, నువ్వేమీ కనుక్కోనవసరం లేదులే! అప్పుడు నువు రాసిన కథకి మాటలు రాయి. మాటలంటే నువ్వెప్పుడూ మాట్లాడే వెధవమాటలు కాదు మంచి మాటలు రాయి...నాకింకా అర్జంటు పనులున్నాయి వస్తా మరి'

* * *

మరొక తార జవంతి, శేషగిరీ, వేంకటేశం కార్లోంచి దిగి లోపలికి ప్రవేశించారు. కారయితే గుర్కా ఏమీ అనడు,

గాలినడక వాళ్లనయితే అడ్డగిస్తాడుగానీ.

కారు చప్పుడువిని కారులోంచి దిగుతున్న మనుష్యుల్ని చూసి తార గబగబా అందంగా సర్దుకుంది పవిటని.

శేషగిరి ఖరీదైన సూటులో కార్లోంచి దిగాడు. వెంకటేశానికి ఖద్దరు లాల్చీ, పైజామా శిల్కుని కుట్టించాడు ఆ దుస్తుల్లో వేంకటేశం కూడా దిగాడు.

లోపలికి వీళ్లు అడుగు పెట్టగానే 'రండి కూర్చోండి' అంది తార తనూ అందంగా కూర్చుంటూ,

'మేమో సిన్మా తీయబోతున్నామండీ!'

'ఎవరూ హీరో?'

'ఓ కొత్తబ్బాయిని తీసుకున్నాం' శేషగిరి అన్నాడు ఒకళ్లని దృష్టిలో పెట్టుకొని.

'ఆబ్బాయి ఇతను కాదుగదా కొంపదీసి' వేంకటేశాన్ని చూపించి అడిగింది.

'అబ్బే కాదండి! ఇతను నా స్నేహితుడు. ఇతనే కథా, మాటలు రాసేది మన చిత్రానికి.

'ఓ అల్లాగా!' చాలా సంతోషం. హీరో కొత్తవాణ్ని పెడుతున్నందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది. చెప్పొద్దూ, పాతవాళ్లతో బోరు కొట్టేస్తోందనుకోండి' అని తల ఓ గుమ్మంవేపుకు తిప్పి 'జానీ' అని పిల్చింది రెండుక్షణాల్లో ఓ నాలుగేళ్ల పాప వచ్చింది.

'ఈ పాపనికూడా సిన్మాలో తీసుకోండి.' అంది తార మరింత అందంగా కూర్చుని.

శేషగిరి ఆ అందం చూసి అబ్బురపడి పోతున్నాడు.

'మేం తయారుచేసిన కథలో ఈసైజు పాప లేదమా లేదండి...కదటోయ్!' శేషగిరివంక తిరిగి అన్నాడు వేంకటేశం.

'లేకపోతేమాత్రం ఏం? కథ మార్చడం చేతగాదా?' ఆశ్చర్యంగా చూసింది వేంకటేశం వంక.

'ఓ యస్! కథ మార్చేద్దాంలెండి! అదెంతపని!' శేషగిరి అన్నాడు.

'ఈ బేబి ఎవరండీ! మీ బేబా?' వెంకటేశం అడిగాడు.

'అబ్బే కాదండీ?...నాకింకా పెళ్లి కాలేదుగదా' సిగ్గుపడి నవ్వింది.

'అయితే మీరు మరి పెళ్లిచేసుకోరా?' శేషగిరి అడిగాడు.

'అప్పుడే ఎందుకండీ?' నవ్వింది.

సినీ(మా)లోకం

'అవున్లెండి' వేంకటేశం నవ్వి అన్నాడు. 'అయితే ఈ బేబీ ఎవరండీ? బోల్డు బావుంది?'

'మా చెల్లి మనవరాలండీ!'

'ఓహో! చాలా బాగుందండి! జానీ! ఇలారామ్మా! ఏదీనవ్వు...బేబీ...నవ్వమ్మా!' శేషగిరి ఆ పిల్ల బుగ్గ మెత్తగా పట్టుకొని అన్నాడు. ఆ పిల్ల వెంటనే ఏడుపు ప్రారంభించింది.

'ఊర్కో' అలా ఏడవకూడదూ తప్పు! లోపలికెళ్లు!' అని లోపలికెళ్లి జానీని వదిలి వచ్చి కూర్చుంది తార మళ్లా మరింత అందంగా. 'ఈ జానీతో ఓ చిక్కు వుందండీ! నవ్వమంటే ఏడుస్తుంది. ఏడవమంటే నవ్వుతుంది.' అంది.

'ఓ అలాగా! పోన్లెండి. నవ్వించాల్సొచ్చినప్పుడు ఏడవమందాం, అలాగే వైసువెర్సా! కిటుకు తెల్సిందిగదా' శేషగిరి నవ్వాడు.

'డైరెక్టరెవరండీ? ఆయనకి చెప్పండి ఈ కిటుకు.'

'అలాగే! తప్పకుండా!' శేషగిరి తలూపాడు.'

'అన్నట్టు! నాదగ్గర 'సలోమి' కూడా వుందండి. ముద్దుగా వుంటుంది కుక్కపిల్ల. దాన్నికూడా సినిమాలో...'తార మరీ అందంగా కూర్చుని నవ్వింది.

'చూడండి! మీరు పెంచుతున్న జంతువులన్నీ సినిమాలో పెట్టేద్దాం సరేనా?' శేషగిరి హామి యిచ్చాడు.

'ఇంతకీ మీరు తీయబోయేది పౌరాణికమా? జానపదమా? సాంఘికమా?' అడిగింది.

'ఇంకా తేల్చుకోలేదు ఏదీను. ఏమయినప్పటికి మీ జంతువులను మర్చిపోను.'

'త్వరగా తెమలండి మరి!'

'రేపటికల్లా ఓ నిర్ణయానికొస్తాం. మీరుమాత్రం మా చిత్రంలో హీరోయినుగ వుండాలి' శేషగిరి ఆమె చేతుల్ని పట్టుకొన్నాడు. 'తప్పకుండా' తార నవ్వింది.

వేంకటేశం చూస్తూ వుండిపోయాడు

* * *

'ఆవిడ పౌరాణికమా జానపదమా, మరియూ సాంఘికమా, అనడుగుతుంటే ఠకీమని చెప్పొద్దూ సాంఘికమని' వెంకటేశం అన్నాడు.

'కథదేముంది, నాగారకాలుగా సిన్మా తీయొచ్చు రాములవారు, సీతమ్మకథ అందరికీ తెల్సిందేగా అదే కథను సాంఘిక చిత్రంగా తీయొచ్చు'

'సరే! కథ ఇష్ట నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు తీసుకో! అన్నట్టు హీరోయిన్ను కూడా కొత్తవాళ్లనే తీసుకుంటానన్నావుగా?'

'ఆఁ— వందమందిని స్క్రీన్ టెస్టు చేసాను ఒక్కళ్లూ లాభంలేదనిపించింది' చప్పగా అన్నాడు శేషగిరి 'అన్నట్టు... మంచిపాటలు ఎవరురాస్తారో కనుక్కోవాలి!'

ఓం నమః శివాయ

కం॥ సంపూర్ణ సరిలత నతిని
సామగాన సంప్రీతి సత్కల
సంజాతన్
సిరి గిరి రెండున్న దాన
సీసపద్య గేయాలు వ్రాయు
సరస్వతిన్॥

కం॥ సులభశైలి కవిత్రి రచిత్రి
సూక్ష్మసంగ్రహిత సుజ్ఞాని సుధ
సుచరితన్
సృష్టి ప్రతిసృష్టి సేతురు
సహపోషితను సంరక్షించు
చంద్ర మూడా॥

కం॥ సెందగోరెద నీ దరిన్
సేవ దీర్చు సాక్షాత్ సత్యసుధీరా
పై యనిపించుకొనియెదను
సొగసుచేయ శృంగారించుకొన
శుభవతి నే॥

కం॥ సోముని బిల్వ పత్రముతో
సౌమ్యముగ పూజించి ప్రేమాంజలి
ఘటింతున్
సందర్శింతు ఆత్మార్పణంబు
సహానుని, నిష్కళంక,
నిష్కపటు, నిగర్వినిధిన్॥

రచయిత్రి : శ్రీమతి సరస్వతీగిరి.

'అదేమిటా శేషగిరి? కథరాసాను, మాటలు రాసాను. ఇక పాటలు రాయడానికి ఓపిక లేదంటావా? లేక పాటలు రాయలేనంటావా

'నువు రాయలేవురా!'

'ఆఁ?! ఎంతమాటన్నావురా! కాలేజీ మాగజైన్లలో ఎన్ని గేయాలు రాసేనురా? ఎంతమంది ఎన్ని రకాలుగా మెచ్చుకున్నారు? మన కాలేజీ బ్యూటీ కవితా ఛటర్జీ ఎంత మెచ్చుకుంది?

'ఆ పిల్లకి తెలుగు మాతృ భాషకాదు గదా! ఏమయినాగానీ రేయ్ నువ్వేమీ బాధపడక. పాటలు గేయాలు రాయగలవు నువ్వు. కాదన్ను కానీ సినిమా పాటలు రాయటం తేలిక కాదు. రెండు...రెండర్థాలు వచ్చేట్టు రాయాలి...అల్లాటప్పా కాదుమరి.

'సినిమా పాటలకర్థాలెందుకోయ్?'

'అదీ నిజమేననుకో...కానీ...ప్చ్...వద్దులేరా...ఈసారికి నా మాట విను.'

శేషగిరీ, వెంకటేశం వో సంగీత దర్శకుడి ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టారు. సంగీత దర్శకుడు ఆ సమయంలో ఇంగ్లీషు ట్యూన్లు వింటున్నాడు.

'నమస్కారమండీ!' అన్నారిద్దరూ.

గబుక్కున ఆయన రేడియో కట్టేసి, 'రండి కూర్చోండి. మీ గురించి విన్నాను. సినిమా తీయబోతున్నారటగా. నేనే వచ్చి కలుద్దామనుకున్నా, కానీ కుదర్లే' వల్ల వళ్ళతో నవ్వాడు.

ముగ్గురూ సోఫాల్లో కూర్చున్నారు.

మీరు మా చిత్రానికి సంగీత సారధ్యం వహించాలి' శేషగిరి అన్నాడు.

'తప్పకుండా!'

'మంచి ట్యూన్లివి ఏరి వుంచండి!'

'అయ్యో! తప్పకుండా!' ట్యూనులిస్తాను పాటలు రాయించుకుంటారా? లేపోతే పాటలు రాయించుకు రండిట్యూనులు కట్టేస్తాను... 'నే నెలాగైనా చెయ్గల్ను. ఎంత పెద్ద మాటైనా సరే బాణీ కట్టేస్తాను చక్కగా విరిచి పాడిస్తాను...సరేనా?' సంగీత దర్శకుడు బొంగురు గొంతుకతో అన్నాడు.

'ఆ నమ్మకంతోనే మీ దగ్గరకొచ్చాను' శేషగిరి అన్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకున్నారు చాలాసేపు. వెంకటేశం మాత్రం మామూలుగా కూర్చుని వింటున్నాడు.

* * *

శేషగిరి ఓ ఆఫీసు పెట్టేసి అందులో కూర్చొని ఆలోచిస్తుండగా ఓ గడ్డం పెరిగిన మనిషి లోపలికొచ్చాడు.

'నమస్కారం సార్!' అన్నాడు.

శేషగిరి అతని నమస్కారం స్వీకరించి 'కూర్చో! ఏం కావాలి?'

'ఫర్వాలేదు లెండి...మీరు ఓ సినిమా తీస్తున్నారని విన్నాను'

'అవును? ఏం కావాలి?'

'నా పేరు గుర్నాధం నేను ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం సినిమా వేషాలకోసమై వచ్చి ఆ ఛాన్సు దొరక్క, స్టూడియోల్లో అన్నిరకాల ఉద్యోగాలూ చేసేసరికి ఒకరు అసిస్టెంటు డైరెక్టరుగా పెట్టుకున్నారు. తర్వాత

రేడియో మెకానిజం (తెలుగు) 7-50

ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో (తెలుగు) 3-50

ట్రాన్సిస్టర్ రిపేరింగ్ (తెలుగు) 3-50

తెలుగుమూలముగా చదివి మీరే స్వయముగా అన్నివిధములైన రేడియోలను తయారుచేయుటకును, అన్ని చోట్లలో సులభముగా దొరుకు విడి విడి భాగములను తీసి సమకూర్చి ఒక ట్రాన్సిస్టర్‌గా తయారుచేయుటకును, ట్రాన్సిస్టరును విడి విడిగా విప్పి రిపేరు చేయుటకును, రిపేరు చేయుటకు కావలసిన పనిముట్లను ఆయా భాగముల పటములతో ఈ పుస్తకమునందు అందరికి సులభముగా అర్థమగునట్లు వివరించియున్నది. రేడియోలను గూర్చి తెలుసుకొనవలెననెడి వారికి ఈ పుస్తకం మిక్కిలి ఉపయోగముగా యుండును.

BALAJI PUBLICATIONS 17 OIL MONGER STREET **MADRAS-14.**

ఈ ధైర్యంతో నాకున్న ఆస్తినంతా అమ్మి ఓ మంచి సిన్మా తీసాను. దాని పేరు 'ఎడారిలో తడారిన తటాకం.'

'అరే! నిల్చున్నారే! కూర్చోండి...అవును ఆ పేరు విన్నాను...పూర్తి చేశారా దాన్ని?' శేషగిరి కుతూహలంగా అడిగాడు.

గుర్నాధం కూర్చున్నాడు. 'పూర్తి చేసాను, విడుదలా చేసాను.'

'ఓ విడుదల కూడా చేసారా? ఎప్పుడు?'

'ఆర్నెల్ల క్రితం సార్! రెండ్రోజు లాడింది. మొదటిరోజు ప్రివ్యూ లెండి.'

'ఓ అదా! మర్చిపోయాను' శేషగిరి నొచ్చుకున్నాడు.

'దయచేసి నాకు మీ సినిమాకు దర్శకత్వం వహించే అవకాశం యివ్వండి...'

'మీకా?' భయంగా అన్నాడు శేషగిరి.

'అవును సార్! ఇరవై ఏళ్ల అనుభవ ముంది—డైరక్టరుగా కాదనుకోండి. అయినా ఒక్కసారి సినిమా డైరెక్టు చేసేసరికి తెల్సి పోయింది, సిన్మా ఎలా తీస్తే దెబ్బతింటుందో. దాన్నిబట్టి సిన్మా ఎలా తీస్తే బాగుంటుందో నోట్సు తయారుచేసాను... మీరు దయచేసి అవకాశం ఇవ్వండి. జీతం ఫీజు ఇవ్వనవసరంలేదు. నాకూ, మాఆవిడకి, ఏడుగురి పిల్లలకీ మూడు పూట్లా తిండి పెడితే చాలు. ఈసారి నేను డైరెక్టు

సినీ(మహా)లోకం

చేయబోయే చిత్రం విజయవంతమై తీరాలి... ప్రజలమీద పగ వల్లారాలి...' చివరిమాటలు ఎంతో ఆవేశంతో బల్లగుద్ది అన్నాడు.

అతని పట్టుదలకి అచ్చెరువొంది శేషగిరి 'యస్! మీరే మా చిత్రానికి డైరెక్టరు' కరచాలనచేసి అన్నారు.

• • •

శేషగిరి ఓ అబ్బాయిని చూపించి 'ఇతన్ని మన చిత్రంద్వారా సినిమా ప్రేక్షకులకు పరిచయం చేద్దామని నా ఉద్దేశం? మీ అభిప్రాయమేమిటి?' అడిగాడు గుర్నాధాన్ని.

అబ్బాయిని అడిగాడు గుర్నాధం 'నీపేరేమిటి?'

'ఆంజనేయులండి!'

'ప్చ్! పేరు బావోలేదు...ఏమన్నా నటనానుభవం వుందా?'

'వుందండీ! రెండొందల నాటకాలు వేసాను. అన్నీ హీరోపాత్రలే! చాలా పరిషత్తులో బహుమతు లందుకున్నాను' ఆంజనేయులు సంతోషంగా చెప్పాడు

'వెరీగుడ్!' అని శేషగిరి వేపు తిరిగి, 'ఇతనికి హీరోయిను తండ్రివేషం యిద్దాం. నాటకానుభం బాగా వుందంటున్నారు గదా! పైగా ఫీలింగ్సవీ బావున్నాయి' అన్నాడు గుర్నాధం:-

శేషగిరి ఆశ్చర్యపోయి. ఆంజనేయులు వంక చూసి 'నువ్వు తర్వాత కనిపించు విచారపడకు. ఏదో ఒక వేషం యిస్తాంగా' అన్నాడు.

ఆంజనేయులు భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఆలోచిస్తున్న శేషగిరిని చూసి 'సార్! మనం తీయబోయే సిన్మా బావుండాలంటే, యాక్షనదీ రాకపోయినా ఏపుగా పెరిగిన కుర్రాడ్ని హీరోగా తీసుకోవాలి. అంతేగాని హావభావాలు ప్రదర్శించేవాళ్ళు మనకనవసరం సార్! మన కథే వేరు — సిన్మాయే వేరు...

'సరే! అనుభవం మీద చెప్తున్నారాయె: మీ మాట ప్రకారమే కానీండి'

'మీరలా ప్రోత్సాహనిస్తే చాలు బ్రహ్మాండంగా తీస్తాను సిన్మా. మీ డబ్బు నా డబ్బులా చూసుకుంటా సార్!

• • •

వెంకటేశం జాగ్రత్తగా కథ అల్లి, మాటలూ అవీ చాలా చక్కగా రాసి, శేషగిరి కిద్దామని అతని ఆఫీసు గదిలో కెళ్ళాడు.

ఆ గదిలో శేషగిరి, గుర్నాధం, మహోక రచయితా శుభ్రంగా తాగుతూ పేలుతున్నారు.

'మీ కథ చాలా బావుందండి! మార్వలెస్. మాస్టర్పీస్. రేపట్నుంచే ప్రొడక్షన్ ప్రారంభిద్దాం' శేషగిరి మరో గ్లాసు నోటి దగ్గర పెట్టుకోబోతూ అన్నాడు.

వెంకటేశం విసురుగా లోపలికి ప్రవేశించి, 'డేమ్! మిత్రద్రోహి శేషగిరి! నాకథ నేంజేస్తావురా!'

'ఇదిగో అగ్గిపెట్టె. తీసుకెళ్ళి తగలెయ్!' జేబులోంచి అగ్గిపెట్టె తీసి యిచ్చాడు శేషగిరి.

వేంకటేశానికి ఒళ్ళు మండిపోయింది. విసురుగా బైటికెళ్ళిపోయాడు.

• • •

శేషగిరి తీసిన సిన్మా వందరోజులపండగ సందర్భంలో శేషగిరి, నటీనటులూ, దర్శకుడు, సాంకేతికులూ, అంతా వచ్చారు. వీళ్ళని చూడడానికి వచ్చిన తొక్కిసలాటలో జనంలో వేంకటేశం ఒకడైపోయాడు. ●